

FMB-9/2011.
(FMB-38/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Foglalkoztatási és munkaügyi bizottságának**
2011. május 30-án, hétfőn, 9.30 órakor
a Képviselői Irodaház 128. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Dr. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter meghallgatása (a Hárszabály 68. §-ának (4) bekezdése alapján)</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	8
<i>Dr. Matolcsy György válaszadása</i>	18
<i>Egyebek</i>	21

Napirendi javaslat

1. Dr. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter meghallgatása (a Hárszabály 68. §-ának (4) bekezdése alapján)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Gúr Nándor** (MSZP), a bizottság elnöke

Kara Ákos (Fidesz) alelnök
Varga József (Fidesz) alelnök
Dr. Karakó László (Fidesz)
Kontur Pál (Fidesz)
Kovács Ernő (Fidesz)
Nagy István (Fidesz)
Polics József (Fidesz)
Szedlák Attila (Fidesz)
Vécsey László (Fidesz)
Karvalics Ottó (Fidesz)
Spaller Endre (KDNP)
Kiss Péter (MSZP)
Bertha Szilvia (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Czira Szabolcs (Fidesz) dr. Karakó Lászlónak (Fidesz)
Vécsey László (Fidesz) megérkezéséig Szedlák Attilának (Fidesz)
Spaller Endre (KDNP) megérkezéséig Karvalics Ottónak (Fidesz)
Dr. Nemény András (MSZP) Kiss Péternek (MSZP)
Egyed Zsolt (Jobbik) Bertha Szilviának (Jobbik)
Kaufer Virág (LMP) Gúr Nándornak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászóló

Dr. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter
Dr. Borsik János, az Autonóm Szakszervezetek Szövetsége elnöke
Horváth Gábor (Országos Érdekegyeztető Tanács – munkaadói oldal)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 34 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

GÚR NÁNDOR (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Szép napot kívánok mindenkinek. Köszöntöm képviselőtársaimat, meghívott vendégeinket is. Engedjék meg, hogy köszöntsem dr. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter urat az éves meghallgatásán a bizottság ülésén. Köszönöm szépen, miniszter úr, hogy elfogadta az invitálást, bár ez kötelesség is. Hozzáteszem, hogy elég nehéz volt időpontot egyeztetni miniszter úrral.

A javaslatom a következő lenne, de mielőtt ebbe belekezdenék, szeretném köszönteni miniszter úrral együtt érkezett kollégáit is. Köszöntöm közben az Országos Érdekegyeztető Tanács munkaadó-munkavállalói oldalán munkát végző, megjelent urakat, hölgyeket. Köszönöm szépen, hogy itt vannak. Egy formai dolog van még, amiben a bizottság egyetértését kell kérjem. De nem kell, mert Scheiring Gábort mégsem látom. Nincs itt. Rendben. Arról volt ugyanis szó, hogy Scheiring Gábor, az LMP részéről itt lesz, és nem bizottsági tag, ezért meg kellett volna szavaztatnunk azt, hogy szólhasson, de akkor erre nem kell sort kerítsek.

Határozatképesek vagyunk. A helyettesítéseket később diktálom be. Láthatóan teljes körű a bizottságunk.

A miniszter úr egy írásos anyagot is megküldött a számunkra, megkérdezem a miniszter urat, hogy ezt az írásos anyagot ki szeretné-e szóban egészíteni. Ha igen, akkor arra kérem, hogy ezt röviden tegye meg.

Dr. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter meghallgatása (a Hárszabály 68. §-ának (4) bekezdése alapján)

DR. MATOLCSY GYÖRGY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Alelnök Urak! Igen Tisztelt Bizottság! Külön üdvözlöm az Országos Érdekegyeztető Tanács jelen lévő tagjait.

Engedjék meg, hogy egy jó hírral kezdjem, az év első négy hónapjában a múlt év első négy hónapjához képest jelentősen nőtt Magyarországon a foglalkoztatás. A 15 és 74 év közötti korosztályban 28 ezer fővel és a 15 és 64 év közötti korosztályban 26 ezerrel bővült Magyarországon a foglalkoztatás. Ez egy igen jó eredmény. Azt kell mondanom, hogy az évnél különböző szakaszai vannak, a tavaszi szakaszban évről évre ilyen magas foglalkoztatásbővülés nagyon rég nem volt Magyarországon.

Ez – mint azt, mindannyian tudjuk – elsősorban az ipari export bővülésének köszönhető. Az ipari export bővülése a német ipar számára történő, elsősorban járműipari beszállításoknak köszönhető, és a német ipari export Kínába irányuló bővülése áll mindennek a háttérében. Ez az első.

Meg kell azonban mondanom, hogy már van egy második ok. Ez a kormány gazdaságpolitikájának a belföldi piacbővítő hatása. Mint azt a bizottság tagjai tudják, Magyarországon egy korlátozott, ám de fókuszált gazdaságélénkítés történik. Ez részben az adórendszeren belül, ezen belül is a 16 százalékos arányos egykulcsos adórendszeren keresztül történik. Megállt Magyarországon a fogyasztás csökkenése az év első négy hónapjában. Ez egy óriási eredmény. Nagyjából, a számítások szerint a személyi jövedelemadó-rendszer átalakításából származó éves, mintegy 500 milliárd forinttal magasabb családi jövedelemnek a felét költik majdnem a családok a fogyasztás szinten tartására vagy bővítésére. Azért kell így fogalmaznom, elnök úr, mert az üzemanyagárak és az élelmiszerárak vártnál is magasabb növekedése megeszi a családok többletjövedelmének egy részét, tehát ha nem lett volna ez az adóváltozás, akkor még az év első négy hónapjában is a fogyasztás, amit a kiskereskedelmi forgalommal mérünk – jól-rosszul – csökkenését

tapasztalnánk Magyarországon. De most már megállt a fogyasztás csökkenése Magyarországon. Ez egy óriási eredmény.

Ez is meghúzódik a foglalkoztatásbővülés adatai mögött. Meghúzódik továbbá az, hogy a kis- és középvállalati szektor helyzete, ha nagyon lassan is, de javulóban van. Javulóban van, részben az új Széchenyi-terv beruházásai révén, részben a korábban vállalt uniós kötelezettségek fizetése révén, részben az 500 millió forintos nyereségig érvényesíthető 10 százalékos társasági adószint miatt. Tehát valamelyest már a kis- és középvállalati szektor helyzete is javul.

Harmadik okként – azt gondolom, hogy – érdemes elmondanunk, hogy az igen kedvező első négy havi foglalkoztatásbővülés mögött már az új közmunkaprogram hatása is megjelenik.

Mint azt a bizottság tagjai tudják, a múlt évben a Munkaerőpiaci Alapból 128 milliárd forintot költöttünk közmunkaprogramra, ez nagyjából százezer fős közmunka-foglalkoztatást jelentett nyolc órában.

Az új közmunkaprogram, ami január 1-jétől indult útjára, azt tűzi ki célul, hogy a múlt évi Munkaerőpiaci Alapból történő finanszírozás megfelezésével, tehát 64 milliárd forintos összeggel négyórás, de összesen 250 ezer emberre, munkavállalóra kiterjedő közmunkaprogram szerveződjön Magyarországon. Ennek a hatását is mérhetjük már az első négy havi jelentősen bővülő foglalkoztatásban.

Engedje meg, hogy a következő rövid gondolatot ahhoz fűzzem, hogy honnan indultunk és mit értünk el egy év alatt, hiszen ahogy az elnök úr mondta, ez igazából egy egyéves áttekintés is, és persze majd a következő évvel is érdemes foglalkoznunk, de most egy egyéves áttekintést tennék.

Személyes élmény alapján azt tudom mondani önöknek és a bizottság tagjainak, hogy Magyarország a múlt év közepén egy pénzügyi csőd közeli helyzetében volt. Nem mondom országokat, mert többen vagyunk mint egy ember, és ahol már ketten vannak, ott néhány ország emlegetése nem tűnik jó ötletnek, úgyhogy nem mondom országot, de vannak országok, amelyek ma a címlapokon szerepelnek, mint pénzügyi csődben lévő, és mentőövet jól-rosszul elkapó országok. Nos, ezeknél rosszabb helyzetben volt Magyarország pénzügyileg. Az, hogy pénzügyi csőd közeli helyzetben voltunk, az azt jelenti, hogyha azt nem oldottuk volna meg azokkal az eszközökkel, amelyet mindannyian láttunk az elmúlt egy évben, Magyarország foglalkoztatási, munkaerő-piaci adatai tragikus, drámai adatokban jelennének ma meg.

Tehát az, hogy meg tudtuk oldani az elmúlt egy évben, ezen belül az első félévben a pénzügyi csőd felszámolását, azt, hogy szokatlan, ám de elég erélyes és sikeres eszközökkel konszolidáltuk Magyarország állami pénzügyeit, nos annak döntő szerepe van abban, hogy ma ezekről a számokról beszélgethetünk. Még persze nagyon-nagyon alacsony a foglalkoztatás Magyarországon, hiszen éppen hogy csak elértük a 15 és 64 év közötti korosztályban az 55 százalékot, tehát ez még nagyon-nagyon alacsony, most hogy Máltához képest hogy állunk, erről megoszlanak a statisztikák, de talán még Málta van mögöttünk, de az, hogy nem romlott drámai módon tovább Magyarországon a foglalkoztatás helyzete, annak a lehetőségét a magyar állam pénzügyeinek szanálása teremtette meg.

A harmadik - és ezzel zárnam a múltat – megjegyzésem az elmúlt egy év foglalkoztatáspolitikájáról, elnök úr, az, hogy mindannyian tudjuk, hogy a foglalkoztatás bővülése, a munkaerő-piaci helyzet alakulása 6-12 hónappal követi a reálgazdaság helyzetének változását. Ha egy országban javul a gazdaság helyzete, amelyet sok mutatóval mérnek, most ebbe nem érdemes belemenni, akkor az nem jelenik meg azonnal a foglalkoztatás, munkaerőpiac adataiban, hanem egy 6-12 hónapos késéssel.

Valami tehát Magyarországon a gazdaság belső szerkezetében kedvező irányba kellett hogy elmozduljon ahhoz, hogy az első négy hónapban már ilyen javulásról tudunk számot adni a foglalkoztatás területén.

A jövőről, elnök úr, engedje meg, hogy csak néhány dolgot mondjak. A kormány gazdaságpolitikája szerint egy háromszögben irányítjuk a gazdaságpolitikát, tehát a növekedés, a foglalkoztatás és ennek eredményeként a pénzügyi egyensúly. Ez a magyar kormány gazdaságpolitikája. Ez felváltotta a korábbi növekedés, majd egyensúly gazdaságpolitikát. Hol a növekedés futott el, az egyensúly elromlott, hol az egyensúly megjavult, elromlott a növekedés. Ebben a gazdaságpolitikai háromszögben egészen nyilvánvaló, hogy a foglalkoztatásnak kitüntetett szerepe van, hiszen a foglalkoztatás tartós és fenntartható bővülése teremti meg a költségvetés bevételeinek növekedésén keresztül a fenntartható egyensúlyt. Nem megszorító csomagok teremtik meg a költségvetés fenntartható egyensúlyát, hanem hosszú távon a foglalkoztatás bővülése. Ez az a bizonyos egymillió legális új munkahely, amiből 2014 végéig 300 ezer új munkahelyet szeretnénk látni a magyar gazdaságban.

A jövőre vonatkozó nagyon fontos elem, hogy megváltozik a Munkaerőpiaci Alap szerkezete, irányító testülete. Mi azt gondoljuk, hogy a korábbiakhoz képest lényegesen ésszerűbben, takarékosabban érdemes működni, és főként a Munkaerőpiaci Alapnak válaszolnia kell arra a kihívásra, hogy új munkahelyekre van szükség Magyarországon. Ezért egy új közmunkaalap jön majd létre július 1-jétől a belügyminiszter úr irányítása alatt, amely közmunkaalap kiválik a Munkaerőpiaci Alapból, és forrásként szolgál az új közmunkaprogramok számára.

Egy következő változás, amit a – hogy úgy mondjam – második évtől várunk, azaz érdekegyeztetés új rendszere. A kormány felkért egy sor szervezetet, hogy vizsgálják meg az érdekegyeztetés fejlesztésének lehetőségét, volt olyan szervezet, amelyik adott erre vonatkozóan javaslatot, volt, aki nem adott, volt, aki azt, mondta, hogy jó így, ahogy van. Mi másként gondoljuk, azt szeretnénk, ha Magyarországon a nyugat-európai, észak-európai, dél-európai, tehát nem a volt szocialista országok érdekegyeztetési rendszere működne. Mindannyian tudjuk, hogy az új tagállamokon kívüli, régi uniós tagállamokban egy olyan érdekegyeztetés működik, amelyben nincs országos tripartit rendszer. Nincs olyan intézmény és nincsen olyan egyeztetési mechanizmus, mint az Országos Érdekegyeztető Tanács. Helyette van egy országos társadalmi szintű gazdasági, szociális tanács. Aminek egyébként az előképe Magyarországon is megvan. Nos, mi ezt a gazdasági és szociális tanácsot szeretnénk átalakítani egy többoldalú társadalmi egyeztetési fórummá. Az alapja megvan, azt gondolom személyesen, hogy helyes az a megoldás, ami valamennyi régi uniós tagállamban van, hogy itt a munkáltatók, munkaadók, kamarák, civil szervezetek, egyházak és még sok más szervezet vesz részt ebben a társadalmi egyeztetési keretben.

A második szintjén azonban a társadalmi egyeztetésnek, érdekegyeztetésnek – ez az ágazati szint – egy kétoldalú, a munkáltatók, munkaadók bevonásával működő érdekegyeztetési rendszer működik majd Magyarországon a kormány szándékai szerint. Hasonlóan valamennyi nyugat-európai országhoz. Itt az állam mint munkáltató vehet csak részt például a közszférában vagy az állami vállalatok körében.

Tehát, tisztelt elnök úr, tisztelt bizottság, az érdekegyeztetés rendszere alapvetően a régi uniós tagállamok jól bevált gyakorlatához illeszkedve legpontosabban az osztrák és a bolgár, eléggé jó modern, új rendszerhez igazodva átalakul szándékaink szerint. És a következő évben – azt gondolom, hogy – ennek az új társadalmi egyeztetés, illetőleg érdekegyeztetési rendszernek a beüzemelése egy nagyon fontos feladatunk lesz.

Én itt megállnék, elnök úr, hogy ne éljek vissza a vendégjoggal, összefoglalva egy dolgot engedjen meg még, hogy elmondjak. Azt, hogy Magyarország megítélésem szerint jó úton halad afelé, hogy megépítsük a 300 ezer új munkahelyet. Ezt azonban nem tudjuk a régi

keretek között megtenni, a régi munkaerő-piaci eszközökkel, nem tudjuk a régi gazdaságpolitikával, a régi érdekegyeztetés rendszerével, nem tudjuk a régi közmunkaprogramokkal sem. Vadonatúj, fejlettebb keretekre van szükségünk és ezekről fog szólni, megítélésem szerint a következő év. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Praktikus információ, miniszter úrnak 11 órákor egy másik bizottság előtt kell megjelennie. Egy óra tíz percünk van, ezért a javaslatom az, hogy egy körben észrevételek, kérdések elhangzására kerüljön sor, majd azt követően a miniszter rövid válaszokat fogalmaz meg, és egy összefoglalásra is sort kerítünk.

Képviselőtársaim! Ha ez így elfogadható, akkor kérdezem, ki az, aki elsőként szólni akar. Bertha Szilvia kezét láttam.

Kérdések, hozzászólások

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszöntöm miniszter urat. Akkor én most elmondom az összes kérdésem.

Kezdeném hátulról, ugye szó volt a társadalmi párbeszédéről. Az lenne a kérdésem, hogy az elmúlt egy év tapasztalata alapján a kormány elindult ezeknek az elég drága és manipulatív kérdőíveknek a kiküldözgetése felé mint társadalmi párbeszéd, holott nyilvánvaló, hogy az állampolgároktól nem lehet elvárni, hogy olyan dologról véleményt mondjanak vagy legalábbis megalapozottan véleményt mondjanak, amiről nem rendelkeznek megfelelő, mély ismeretekkel. Márpedig ezeknek a kérdőíveknek a kérdései nagyon komoly dolgokra kérdeztek rá, amikre nem várható megalapozott válasz, viszont ezekre hivatkozva végig lehet vinni társadalmi akarat címszó alatt olyan dolgokat, amik adott esetben szakmai véleményekkel ellentétesek. Tehát a kérdésem a társadalmi párbeszédrel kapcsolatosan az, hogy az említett tervek szakmai párbeszédre vonatkoznak vagy pedig egy ilyen szubjektív véleménynyilvánításos párbeszédre számíthatunk.

A következő kérdésem, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr és Farkas Flórián között történt egy megállapodás, hogy négy év alatt százezer cigány származású embernek fog munkalehetőséget biztosítani a kormány. Az lenne a kérdésem, hogy ezt milyen diszkriminatív eszközökkel próbálják elérni, hogy miközben több százezer vagy akár milliós nagyságrendben várnak magyar emberek is munkára, munkahelyre, ezt a százezer cigány származásút részesítsék előnyben, adott esetben úgy, hogy mellette lehet, hogy lennének alkalmasabb emberek is arra az adott munkára.

Ehhez kapcsolódik a következő kérdésem. A kormánytisztviselő szerint a rokkant nyugdíjasok felülvizsgálatával körülbelül 110 ezer embert kívánnak a munkaerőpiacra visszavezetni, ebben az évben a cigány programból 25 ezer várható, akit ebben az évben próbálnak elhelyezni, a rendvédelmi dolgozókból 40 ezret kívánnak visszavezetni a munkaerőpiacra, tehát ez így együtt 170 ezer ember, és az előzetes tervek szerint ebben az évben 75 ezer munkahelyet kíván teremteni a kormány. Tehát marad 100 ezer ember, akivel mi lesz? Ők a munkanélküliek számát fogják növelni, vagy velük milyen terve van a kormánynak?

A közmunkaprogrammal kapcsolatban az a kérdésem, hogy ez nyilván remekül megfelel annak, hogy aki nem szokta a munkát, annak úgy bemutassák, hogy milyen érzés dolgozni. De előzetesen nagyon sokan éltek közmunkából, ugyanis kevés a munkahely, ha valaki elveszti a munkáját, körülbelül egy év, mire újat talál. Ehhez képest most lecsökkentették három hónapra az álláskeresői járadékot, elmehet 4 órában dolgozni pár hónapon keresztül, és ezért majd kap segélyt, 28500 forintot, amiből nyilvánvalóan nem tudnak megélni az emberek, és nem is cél, hogy segélyből éljenek, csak mit ajánlanak akkor ezeknek az embereknek, akiknek munkahelyük nincs, álláskeresői járadékot már nem kapnak, közmunkát maximum 4 órában, azt is pár hónapig, és aztán marad a minimális, tehát

igazából a létminimumot sem biztosító segély. Ezeknek az embereknek mit tanácsolnak, hogy mit tegyenek, amíg meglesz az az egymillió munkahely.

A kérdésem az lenne, hogy a munkahelyek, munkakörülmények javításában történtek-e valamilyen intézkedések vagy lépések, mert ugye Magyarországon nagyon rossz körülmények között dolgoznak, különösen a nemzetközi cégeknél az emberek, és már tapasztalatból mondhatom, hogy hiába teszünk bejelentést, az OMMF igazából nem tud hatékonyan fellépni, márpedig nemcsak az a lényeg, hogy új munkahelyek legyenek, hanem, hogy ott emberi körülmények között dolgozhassanak, és abból a bérből meg is tudjanak élni az emberek.

És akkor utolsó kérdésem igazából inkább gazdasági. Ahhoz, hogy Magyarországon lehessen növelni a fogyasztást, ahhoz célszerű lenne külföldről forrást bevonni. Ezt legegyszerűbben ahhoz, hogy a gazdaságban maradjon a pénz és azt erősítse, mondjuk exportra termeléssel, illetve exporttal lehetne fokozni. Ahhoz, hogy bent maradjon és ne csak megforduljon a pénz, és aztán a multinacionális cégek kivigyék az országból, ahhoz viszont arra lenne szükség, hogy ösztönözzük, hogy magyar terméket vásároljanak az emberek, és ezzel kapcsolatban lenne az a kérdésem, hogy egyrészt a Széchenyi-terv keretében készülnek-e olyan pályázati lehetőséget teremteni, ami az exportra termelést, illetve az exportértékesítést támogatná, illetve valamilyen típusú protekcionista intézkedéseket kívánnak-e foganatosítani, amivel a magyar termékek magyarországi piaci térhódítását elősegítenék? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kormányoldalon? Kara Ákos alelnök úr!

KARA ÁKOS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottsági Tagok! Tisztelt Jelenlévők! Szeretném egy fontos jelenségre felhívni a figyelmet, amiről azt gondolom, hogy sokaknak volt komoly szerepe, hogy egy adott térség, nevezetesen egy győri térség egy nagyobb térséget, egy gazdasági régiót, most semmiképpen sem a statisztikai régióról beszélek, tehát egy gazdasági régiót hogyan tud húzni, hogyan tud jó motorja lenni az országnak. Azt látjuk a győri gazdasági térségben és Győr városban is, hogy úgy tűnik, hogy a kormányzat szándéka célt ért, amely azt jelentette, hogy erősítsen meg egy olyan hagyományos ipari fellegvárat, amely nagy részben járult hozzá eddig is az ország teljesítőképességéhez, hogy érdemes az ilyen térséget figyelemmel kíséreni, sőt érdemes komolyan támogatni. Hiszen úgy tűnik, hogy mindenképpen szükség van olyan térségekre, amelyek a világszínvonalban tartják Magyarországot. Olyan feltételeket teremt meg, ami bizony közvetve és közvetlenül is az egész ország számára hasznos.

A bizottság tagjai tudják rólam, már elmondtam, de most egy kicsit nagyobb körben vagyunk, ezért elmondom, hogy magam eredendően szociális végzettségű vagyok, és amikor ilyen szempontból a foglalkoztatáspolitikát szoktam szóba hozni bizottsági ülésen, akkor mindig elmondom, hogy az én nézőpontomból is nagyon fontosak a foglalkoztatáspolitikában a szolidarisztikus elemek. Tehát én azt mondom, hogy egyszerre kell jelen lennie, ezt hiszem és vallom, a nehezebb sorsú leszakadt vagy leszakadással küzdő térségek mindennapjainak, az ott élő emberek, az ott lévő közösségek támogatásának, és a velük kapcsolatos megoldásra váró problémáknak a speciális megoldását megtalálni. De ugyanakkor azoknak a térségeknek, így jelesül Nyugat-Dunántúl, Győr térségének is nagyon fontos és nagyon meghatározó támogatás az, amiről a kormány döntött a közelmúltban, és ennek a döntésnek az eredményeképpen a korábbi 17-18 esztendő folytatása egy jó jövőt biztosíthat az országnak.

Azt is elmondtam már, elnézést azoktól, akik már hallották tőlem, de szeretnék hivatkozni ismét egy régi győri képviselőre, azt gondolom, mindannyian itt a bizottságban tiszteljük Baross Gábor egykori miniszter urat, hiszen ő győri képviselő volt, és talán az ő szemléletmódja illeszkedik leginkább ahhoz a filozófiához, ami most zajlik az országban, hiszen az ő vasútépítési felfogása, amivel a Kárpát-medencét behálózta a vasúthálózat, ez a

szemlélet közelíti azt a fejlett és kifejezetten a fejletlen, tehát rászoruló térségeknek is a vérkeringésbe való kapcsolását.

Engedje meg a kedves elnök úr, hogy még miniszter úr előtt is hadd hivatkozzak arra, hogy bírom a bizottság tagjainak a támogatását, és ezt hálásan köszönöm, és nagyon fontosnak tartom, hogy az ősz folyamán egy kihelyezett bizottsági ülést tudunk Győrben tartani, hiszen ezen a bizottsági ülésen nagyon fontos témákról beszélhetünk, mint a szakképzés, a duális szakképzés vagy akár a duális mérnökképzés, és pontosan egy jó térség fontos jelenbeli értékére, hosszú távú értékére is fel tudjuk hívni a figyelmet. A Győri Széchenyi István Egyetemnek roppant jó kapcsolata van, és nagyon eredményes és hatékony kapcsolata van a munkaerő-piaci szereplőkkel, nemcsak az Audi Hungáriával, hanem kis- és középvállalkozókkal. Szeretnénk mind a duális mérnökképzés, mind a duális szakképzés témakörében egy olyan ugródeszkának ezt az őszi bizottsági ülést felhasználni, hogy nyilván a győri térségben, de azt gondolom, hogy most itt a bizottságban az egész országról beszélünk, a duális szakképzés régóta feszítő problémájára tudjuk megtalálni a választ, és azt gondolom, hogy abban pedig mindannyian egyetérthetünk, hogy ez nemcsak az én térségem, tehát ahonnan én jövök egyéni képviselőként, hanem mindannyiunk számára kulcskérdés, hogy a duális szakképzés ügyében hogyan és milyen módon tudunk előremozdulni.

Én ezeket szerettem volna megosztani itt miniszter úr előtt a bizottság tagjaival, illetve a jelenlévőkkel. Illetve szeretnék egy dologra reagálni, nagyon tisztelem Bertha Szilvia munkáját, a kérdéseit természetesen én is figyelemmel hallgattam, egyet szeretnék reagálni mindenféleképpen, azt gondolom, ha kormánypárti képviselő az ember, ha nem, mindig azt fogom vallani, hogy szerintem az nem olyan nagy probléma, sőt, egyértelműen szeretnék foglalmazni, szerintem az jó, hogyha az embereket döntő és fontos kérdésekben megkérdezik. Tehát én azt gondolom, hogy Magyarország sorskérdéseiről a családok, fiatalok, idősek számára, közösségek számára szóló sorskérdésekről szerintem nagyon jó, hogyha közvetlenül megkérdezik a véleményüket.

Most nem akarnék vitába bonyolódni, csak szeretném azt mondani, hogy milyen szerencsés lett volna például annak idején, hogyha az energiaszektor privatizációjával kapcsolatban egy picit nagyobb nyilvánosságban sikerült volna megbeszélni a dolgainkat. Azt gondolom, hogy Magyarország más fázisban, más problémákkal, illetve más lehetőségekkel küzdene, hogyha annak idején ezt egy picit nagyobb nyilvánosságban sikerül megbeszélni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most azt szeretném felmérni, hogy hány képviselő kíván szólni. Két képviselő megszólalása történik még. Kiss Péter, parancsolj!

KISS PÉTER (MSZP): Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság!

Három ponton szeretnék a miniszter úr által elmondottaknak ellentmondani, vitatkozni, és néhány kérdést is feltennék. Az első azon sommás megjegyzése, amellyel kapcsolatban a kormányzati álláspontot ismerve, indokoltnak látom felhívni arra a figyelmet, már ami a közeli pénzügyi csődhelyzetét illeti Magyarországnak tavaly nyárra vonatkozóan, hogy szakmai körökben ezt az országhoz tartozó tényező számszerű értékével szokták alátámasztani. Ezzel szokták kifejezni, hogy egy országnak mekkora a pénzügyi kockázata, hogy a befektetők, a hitelező körök hogyan viszonyulnak hozzájuk.

Jelzem, hogy akkor, amikor önök átvették a kormányzást, kétszáz bázispont körül volt ez az országhoz tartozó tényező, a CDS-felár, úgymond, míg az elmúlt 10-12 hónapban átlagosan inkább ennek a dupláját lehetett tapasztalni. Örülök annak, hogy az utóbbi hónapokban ennek a CDS-felárnak a csökkenésével lehet szembenézni.

De azt hiszem, hogy a korábbi helyzet minősítésére vonatkozó szakmai és egy picit ilyen politikán kívüli szót használ, a szakmai, morális minősítésre akkor van lehetőség,

hogya Magyarország ebből a nagyságrendi sávból kikerült. Én úgy ítélem meg, hogy az az eredmény, ami válságkezelés következtében a 200 bázispont környékére vitte az országgcockázati tényezőt, biztosítja azt a kommunikációs lehetőséget, amivel Orbán miniszterelnök úr gyakran él mostanában külföldön, amikor is a válságkezelés magyar lépéseit mint követendő lépéseket mutatja be, közben a Bajnai-kormány ez irányban tett lépéseit is. Egyébként ezt helyesen.

A második dolog, amit szeretnék szóba hozni, ez a foglalkoztatásbővülésnek a kérdése. Minden egyes munkahelyhez az ellenzéknek is az a dolga, hogy szurkoljon. Ez olyannyira kell Magyarországnak. És nem lehet beállítani még akkor sem, hogyha ezek a számok, amiket ön elmondott, csak részben fedik a valóságot, még hogyha ennek a duplája lenne, akkor sem sikernek, ami történt, mint ahogy valóban az elmúlt húsz év egyik kudarca az ilyen alacsony foglalkoztatási ráta, tehát a kiindulópontok. Jelzem ugyanakkor, hogy a rendelkezésekre álló statisztikák szerint a foglalkoztatásnak a mai színvonala éppen nem haladja meg azt a színvonalat, mint amikor az Orbán-kormány kormányra lépett, 3 millió 730 vagy 50 ezer környékén van a mai statisztikák szerint. A hivatalba lépésükkor hárommillió 756400 főt jelentett.

De nem akarok számháborút folytatni. Ha önök úgy érzik, hogy az időszakos foglalkoztatási trendekhez képest jelentkezik új foglalkoztatási trend, akkor én egészen biztosan annak a szurkolója leszek.

Egyébként pedig azt az érvét, miszerint a megindult nyugat-európai, németországi, elsősorban az autógyártásban megindult hullám az, ami magával ragadhatja Közép-Kelet-Európát és így ezen belül Magyarországot, aki komoly gazdasági összefüggésben van ezzel a régióval, ezt nem vitatom el, és az e fajta összefüggésnek a gazdasági, gazdaságpolitikai erősítését kívánatosnak tartom a későbbiekben.

A harmadik dolog, amit szeretnék szóba hozni, ez az érdekegyeztetés rendszerével kapcsolatos. Ismereteim szerint Európában, Európa nyugati felében a munka világával kapcsolatos érdekegyeztetést nem helyettesíti a gazdasági, szociális tanácsok rendszere. Azaz, az, amit ön mond a gazdasági, szociális tanács egy önállóan működő, széles társadalmi párbeszéd fórum, helyén való, hogy van. Én még azt is el tudom képzelni, hogy annak a részvevői körét bővítsék és legitimálják és törvényt hozzanak rá. Sajnos nem vezetett eredményre a korábbi években az erre irányuló törvényhozási kezdeményezés. Erre szükség van. Ugyanakkor más dolog a munka világa szereplőivel való egyeztetés és azoknak az intézményes párbeszéde, úgy ítélem meg, hogy az Országos Érdekegyeztető Tanács megszüntetése eleszközteleníti ezt a világot. Egy olyan fórumot biztosítanak helyette, amelyik is nem az érdekelt felek párbeszédéről szól, a gazdasági, szociális tanács nem tudja átvenni, máshol sem ezt a szerepet tölti be. Árulkodónak látom, hogy a szereplők nélküli párbeszéd nélkül hozzák létre a párbeszéd új intézményét. Ezt problémának látom. Ez minősíti ezt az új intézményt.

Az osztrák és a bolgár példával kapcsolatban egy pikírt megjegyzést engedjenek meg, hogy tegyek. Ami Ausztriát illeti, azt kell fogalmazzam, hogy sok évtizedes hagyománya van annak, hogy a munkáskamarák és a szakszervezetek milyen jelentős befolyással vannak akár a kormányzás tevékenységére is. Erős és intézményes háttere van ott a szociális párbeszédnek. Az osztrák politikában az elmúlt húsz-harminc-negyven évben arra vonatkozó megjegyzést, hogy a párbeszéd intézményeinek a visszafogásával vagy a munkavállalói biztonság korlátozásával lehetne a nagyobb rugalmasság útján nagyobb versenyképességet elérni, ez még a belső politikai vitákban sem fordul elő, ilyen értelemben inkább ezt tartom követendőnek. Tekintettel arra, amire a miniszter úr is utalt, hogy egy nyilvános fórumon vagyunk, ezért a bolgár érdekegyeztetésre nem teszek megjegyzést. Csak egy történelmi példára utalok, talán a jelenlévők emlékeznek rá, mikor a parlamenti pártok egy jelentősebb vitában felgyújtották a bolgár parlament egy-egy termét. Csak arra szeretnék utalni, hogy a

bolgár demokrácia helyzetében bizonyára vannak olyan intézmények, amelyek követendők Magyarország számára, megfontolandók. Én általában semmiképpen nem állítanám. Ugyanúgy küzdenek a nehézségeikkel mint mi magunk.

Kérdéseim. Egy: lehetségesnek látja-e miniszter úr, hogy a Munkaerőpiaci Alap tanácsa, testülete a későbbiekben ne tripartit módon működjön, tekintettel arra, hogy a munkavállalók és a munkaadók befizetései kasszájáról van szó. Az elgondolás az-e, hogy akkor ezek után ez csak kétoldalúan működik, tehát, hogy a kormány tisztviselői nincsenek benn, és ebben követik a más országok példáját vagy nem vehetnek benne részt a befizetők képviselői?

A második kérdésem a munkanélküli segélyre vonatkozik. 270 napról, tehát maximum 9 hónapról ez 3 hónapra szűkülne. Tudják önök is, hogy a munkanélküliség átlagos hossza, és ez az átlag ráadásul még csal is, 18 hónapig tart KSH-statisztikák szerint Magyarországon. Nem hiszem el, hogy valaki, miután kiesik a munkanélküli ellátásból, még kilenc hónapig csak azért, hogy legitimálja a korábbi kilenc havi segélyét, azért ellátás nélkül maradna. Ha a tízedik hónapban elhelyezkednének, akkor azt mondanám, hogy itt valami csalás van, itt érdemes utána menni a dolognak. De a 18 hónap, kontra kilenc hónap, ez szerintem elgondolkodtató az ellátást illetően. Ha önök azt mondják, hogy a segély, a munkanélküli ellátás mellett más típusú ellátásokat, alternatívákat biztosítanak a három hónap utáni szakaszban, ezt szakmailag megvitathatónak tartom. Ha a korábbi kilenc hónappal szemben áll a három hónap és a 18 hónap, akkor önmagában, ha csak ez áll szemben, akkor azt nem tartom szakmailag elfogadhatónak.

Közmunka. Ez a harmadik kérdésem. Úgy, ahogy Bertha Szilvia képviselő asszony említette, négyórás közmunkával valóban meg lehet sokszorozni az érintettek körét. Ez akkor, hogyha ez a közmunka a munkaképesség fenntartására irányul csak, akkor helyén való eszköz, hogy megsokszorozni az érintettek körét. Ne veszítse el a munka világával való kapcsolatát, ezt nem vitatom, de azt tudom, hogy a legváltásosabb régiókban, Abaújban, Szabolcsban és bizonyos kistérségekben, akár Baranyában és máshol is, nos a közmunka nemcsak a munka világával való kapcsolattartás intézménye, hanem egy alapvető egzisztenciális pillér a mélyszegénység, az éhezésbe fordulás korlátja is. Márpedig 30 ezer forintból, amit egy négyórás közmunka kínál, nem lehet a család számára ezt a garanciát adni. Ezt csak kiegészítő szociálpolitikai eszközökkel együtt volna lehetséges. Még egyszer azt mondom, ha ez magában áll, ez így nem tölti be ezt a funkcióját. Ha más eszközökkel állna együtt, akkor megvitathatónak tartanám, erre irányul a kérdésem.

A negyedik pedig a munka törvénykönyve kérdése. Úgy fogalmazott valahol a kormány kommunikációs államtitkára nemrégiben, hogy a munkavállalók túlzott védelme az, ami indokolja a munka törvénykönyve átalakítását. A munkavállalók túlzott védelme az, ami indokoltá teszi, hogy rugalmas legyen a magyar munkaerőpiac. Több állításom is van. Egy: az az állításom, hogy szerintem négymillió ember tapasztalataival ellenkezik, hogy a magyar munkavállalók védelme túlzott volna. Én úgy tapasztalom, hogy a magyar munkavállalók az esetek zömében még betegen is inkább elmennek dolgozni, nehogy elveszítsék a munkahelyüket. Még a fehér-fekete fizetést is elfogadják, tehát, hogy minimálbér rendszeren, aztán a többi kézbe, bár tudják, hogy evvel rosszul járnak társadalombiztosítási, nyugdíj és egyéb szempontból, mert annyira féltik a munkahelyüket. Tehát szerintem ez nem állja meg a helyét.

Véleményem szerint a rugalmasság és a munkavállalók biztonsága az Európában nem két szembenálló kategória, hanem a „flexicurity” európai elve szerint éppen közös törekvés irányát jelenti. Arról szól, hogy hogyan lehet megoldani, úgy rugalmasabbá tenni, hogy közben ne rontsuk a sztenderdeket a biztonságban és a védettségben. Ezért elvileg nem tartom helyesnek ezt a felvetést. Bízom abban, hogy a munkaügyi kormányzat, gazdasági kormányzat ezt a kérdést másképp látja. De ha másképp látja, akkor ennek kell lássuk a

munka törvénykönyvét illetően a konzekvenciáit is. Már abban az értelemben a konzekvenciáit, hogy mit tesz azért a kormányzat, hogy a rugalmasság ne maradjon a levegőben és ne csak a szerzett jogok korlátozását, a munkavállalói pozíciók rontását jelentse. Ha ez így van, akkor az megint egy megvitatható dolog. Ha ez nincs így, akkor – azt gondolom –, hogy európai trendekkel nem összhangban lévő kérdéstről van szó. Ezt a négy kérdést szerettem volna feltenni, elnök úr. Köszönöm a türelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még egyszer kérdezem, van-e bárki másnak rajtam kívül kérdése. Igen, Spaller képviselőtársamnak adom meg a szót.

SPALLER ENDRE (KDNP): Köszönöm szépen. Én szeretném miniszter úrnak megköszönni azt, hogy ezentúl a civil szervezeteknek is lehetőségük lesz bekapcsolódni az érdekegyeztetés országos szervezetébe. Engem nagyon sokat kérdeztek, hogy vajon őket miért rekesztjük ki, vajon azokra az emberekre, akik munkaidő után esetleg valamilyen úton-módon bekapcsolódnának egy civil szervezet munkájába, tőlük miért tagadjuk meg azt a lehetőséget, hogy elmondják a véleményüket. Tehát én köszönöm, hogy akkor ez rendeződni fog.

Amiről a miniszter úr nem beszélt, de én érzem a pozitív hatását, ha vidéken járok, az az adórendszeren kívüli foglalkoztatás valamilyen szintű terjedése. És ezzel együtt a termények közvetlenül piacra juttatása, a városban is látjuk ennek – szerintem – pozitív nyomát. Ez a második kérdésem. Hogy ezekkel hogy állunk, érzi-e miniszter úr ennek a hatását?

Az nagyon fontos, amikor voltunk lent Pécsen, akkor ott nagyon sokat panaszkodtak nagyon sokan, 40 százalékos munkanélküliség van, meg ez, meg az, nyomorognak az emberek és a többi. De azért csak kiderült, hogy amikor odamegy egy-egy munkaadó, akkor tulajdonképpen munkaerőhiánnyal szembesül a 40 százalékos munkanélküliség ellenére. A jegyzőkönyvből ez világosan kiderül. Én azt látom pozitív jelenségnek, hogy ugyan a kormányzat senkit nem hagy magára, hiszen, ha elveszti a munkahelyét, akkor kap munkanélküli segélyt, ha az is lejár, elmehet közmunkára, de azért azt is világossá teszi, hogy mindenkinek dolgoznia kell. Szerintem ez a mostani törvényekből kiderül, és én ezt egy nagyon pozitív dolognak tartom az elmúlt egy évből.

És végül egy dolgot emelnék ki, és különösen a „flexicurity” kapcsán, hogy én azt látom, hogy a kormányzat gazdaságpolitikája nem hitegeti az embereket. A megfelelően profitábilis munkahely jelenti az egyetlen biztonságot. Az állami intézkedések, adminisztratív korlátok persze ideig-óráig még meghosszabbíthatják ezt, de ha egy munkahely nem termel profitot, akkor vége, akkor azt előbb-utóbb fel fogják számolni, és az illető ember úgymint munka nélkül lesz. Én ezeket szerettem volna mondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Felteszem azt a kérdést a bizottság tagjainak, hogy elfogadható-e az, hogy ha az Országos Érdekegyeztető Tanács munkaadói és munkavállalói oldala részéről egy-egy megszólalás el kíván hangozni, akkor erre sor kerülhessen. Kérdezem a képviselőtársaimat, hogy ezzel egyetértenek-e. Aki igen, az kérem, hogy jelezze! Köszönöm szépen. Ez egyhangú. Azért tettem fel így a kérdést, mert 35 perc múlva el kell indulnia miniszter úrnak, azt is szeretnénk, ha válaszolna a kérdésekre, és talán még egy rövid összegzést is tudunk tenni a dologban.

Kontur képviselőtársam még szólni kíván. Parancsolj!

KONTUR PÁL (Fidesz): Elnézést kérek, nagyon rövid leszek. Pécsen volt a kihelyezett ülésünk, és ott elmondta az ottani hivatalvezető, hogy az Ormánságban voltak egy programon, majd a jelenlévők megszakították a megbeszélést: „elnézést kérünk, kell mennünk

a fizetésért. Hát milyen fizetésért? Hát pont nincs fizetésük, azért vagyunk itt, hogy közmunkaprogramot beszéljünk meg. Ja, hát a segélyért!” Na ezt nem akarjuk, ez tarthatatlan, a fizetés az az elvégzett munka után jár, az adja meg a munkásember méltóságát, hogyha tud dolgozni, van munkahelye és van fizetése. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor még én szeretnék miniszter úrnak néhány megjegyzést és néhány kicsi kérdést megfogalmazni, utána pedig átadom a szót, kérem, hogy döntsék el, hogy ki kíván szólni.

Miniszter Úr! Egy évvel ezelőtt, amikor ugyancsak itt, a bizottsági ülés keretei között ült, akkor – azt hiszem – a másik oldalon ült, ha emlékeim nem csalnak meg, most úgy látom, hogy balra tolódik... *(Derültség.)*

Tehát a dolog lényege, akkor ön úgy fogalmazott, hogy a legfontosabb, amit egyébként most is megfogalmaztunk többen, a legfontosabb az új, adófizető munkahelyek létrehozása. Most ne foglalkozunk az egymillió új munkahellyel, de a 400 ezerrel igen. A ciklus első felében 400 ezer munkahelyről beszélt, most 300 ezerről szól, tehát 100 ezret gyorsan elfelejtett, egy év alatt. Félek tőle, nehogy elfelejtődjön egy másik 100 ezer is, aztán a végén odaérünk, hogy lenullázódik ez a történet. Szóval azt gondolom, hogy azért azt a 400 ezret, amiből elindultunk, azt tartani kellene, ha már a kormány ilyen ígéreteket fogalmazott meg, miközben a radikális adócsökkentést teljesítette, csak nem azok számára, akik messze, döntő többségében haszonélvezői kellene, hogy legyenek ennek a történetnek.

Tudja, az a baj miniszter úr, hogyha azzal, hogy az ország leghátrányosabb helyzetű térségeiben nincs munkalehetőség vagy szűkül a lehetőségek száma, akkor bizony szoros összefüggés van látható módon a közbiztonság és a foglalkoztatottság hiánya között. Látható, hogy az ország ezen részeiben az ember elleni, az ember által tulajdonolt dolgok elleni esetek száma és aránya nagyjából egyharmaddal nőtt. Szóval akkor, amikor ön arról beszél, hogy félpénzen dupla foglalkoztatást csinálni a közfoglalkoztatás szintjén, akkor persze meg lehet ezt csinálni, negyedpénzzel is lehet nyolcszoros foglalkoztatást csinálni, csak a parametrizálása ennek olyan, hogy nincs értelme szinte a dolognak, mert 4 órában 32 ezer forint bruttóért dolgozni, gyakorlatilag annyi, mint az azt követő egy-két hónap elteltével 28500 forintos bérpótló juttatáson tengetni az életet. Szóval a baj az, hogy hiába fogja adott esetben duplázni a közfoglalkoztatottak számát, ez a statisztikának szól, de nem az embernek. Nem az embernek nyújt lehetőséget.

Nekem a legnagyobb bajaim a következők: én azt hallgattam az első pillanattól kezdve a parlament falai között, és komolyan is próbáltam venni, hogy nemzeti együttműködés keretei között zajlanak majd a folyamatok. És azt láttam, hogy csak és azokkal nem történik egyeztetés, akiről szól a történet. Most azzal nem akarok foglalkozni, hogy milyen külön terhek kivetésére került sor, ami áthárításra került, mi történt a magánnyugdíj-megtakarításokkal, a devizahitelekkel, a megszorítások kérdésével, amit lehet mondani Széll Kálmán-tervnek, Orbán-csomagnak, bárminek lehet említeni. Nem ezekkel akarok foglalkozni, de egy dologgal mindenképpen, ha az a munka világát érintő jogbiztonság kérdésköre. A visszamenőleges szabályozások dolga, a 98 százalékos büntetőadó terhe, vagy hát épp a napokban is történő visszamenőleges szabályozásoknak a mikéntje. Azt hiszem, ezek nem jó pályák a munka világát érintően, és igazából a foglalkoztatás egészére sem hatnak pozitív hatással. Mondok néhány számot miniszter úr, foglalkoztatási számadatokat, ami plusz 28 ezer, plusz 26 ezer fős többletekről számol be, szeretnék én is mondani önnek kettőt csak.

Nem azért, hogy ellenpéldát állítsak, de azért, hogy legyen valami bázispont arra vonatkozóan, hogy honnan kell elmozdulni és hová kell eljutni. A válság megelőzését érintő tapasztalat, 2008 tavaszán 3 millió 844 ezer ember dolgozott ebben az országban. Az egy év tavasza ugyanazon időszak összehasonlítása meg 3 millió 733 ezerről szól. Akkor a

munkanélküliségi ráta 8, most 11,6-11,4, ilyen számértékeket ölel fel. Azt gondolom, hogyha komolyan gondolja a kormány, hogy a tett ígéreteit teljesíteni akarja, akkor ezekhez a számadatokhoz, foglalkoztatási adatokhoz illesztetten kell elgondolkodnia és cselekednie. A legnagyobb bajom nekem az, miniszter úr, hogy a foglalkoztatáspolitikából pénzt vonnak ki. 16 milliárdot kivettem az Munkaerőpiaci Alapból egy kézmozdulattal, kétszázmilliárd forintos nagyságrendű forráscsökkentésen gondolkodnak az elkövetkezendő esztendőket érintően, a munkanélküliségi ellátások radikális csökkentésén.

Én személy szerint azt vallom, az a jó szociálpolitika, ami munkával párosul, tehát nincs nézetbeli különbség, még a Kontur Pál által elmondottak tekintetében sem, de akkor és hogyha van munkalehetőség. Ha nincs, akkor az nem egy elfogadható dolog, hogy a befizetések nagyságrendje mondjuk a tavalyi esztendőben 180 milliárdosak voltak, a kifizetések, az ellátásbeli kifizetések 130 milliárdosak, 50 milliárd így is elment másfelé, és akkor ezzel együtt mondjuk a kilenc hónapos futamidejű ellátást három hónapra redukálom, még további forráskivonást teszek meg a munkaadók és a munkavállalók által történt befizetésekből.

Engem, ami a leginkább aggaszt, az a hátrányos helyzetű térségekben való foglalkoztatás. Nő a szegénység, a közfoglalkoztatásról nem beszélek újra, az a módja szerintem nem megoldás, és az egészség növekedése, a közbiztonságra is kihatással van.

És mindazokon a területeken, amit egy évvel ezelőtti mondott, mezőgazdaság, turizmus, az építőipart ki lehet talán emelni, nem történnek meg azok a fajta elmozdulások, amelyekről még csírájában sem látszik, amelyekről akkor szó esett. A legnagyobb bajt én abban látom, hogy a munkát terhelő járulékoknak a csökkentése nem történt meg. Sokszor hangsúlyoztuk, a 16 százalékos egykulcsos személyi jövedelemadó csökkentése helyett, mellett, helyett inkább a munkát terhelő járulékok csökkentését kellett volna megtenni vagy folytatni.

Azt gondolom tehát, összegezve, hogy nem jó, hogyha forrást vonunk ki a rendszerből, nem jó, hogyha anélkül, hogy biztosított lenne az, hogy dolgozhassanak az emberek, anélkül az ellátás háttérét szűkítenénk, és ehhez hozzáillesztetten legalábbis kérdéseim vannak a tekintetben, hogy bár nem a miniszter úr asztala, de összefügg a munkaerőpiaccal, hogy a tankötelezettség tekintetében az a pálya, ami csökkenti a tankötelezettség időpontját 16 éves életkorra fókuszálva, az, nem gondolják, hogy pont megint azokba a régiókban, ahol ellehetetlenültebb sorsok sokaságával találják magukat szembe az emberek, ott okozhat még nagyobb nehézségeket.

Összegezve tehát, csak és azt szeretném mondani, nem ismétlem az elhangzott kérdéseket más képviselőtársaim részéről, hogy miniszter úr, ha komolyan gondolják azt, amit mondtak egy évvel ezelőtt, akkor még nem jó, azok a statisztikai összehasonlítások, amelyeket tesz, mert nem előremutatóak. Most még inkább szerintem nem kellene beszélni, hanem dolgozni azért, hogy pozitív, egyértelmű elmozdulások következzenek be.

Megálllok, mert az a tisztességes, ha én sem beszélek többet mint a képviselőtársaim, és azt kérdezem, hogy ki kíván szólni. Borsik János kezét látom.

DR. BORSIK JÁNOS, az Autonóm Szakszervezetek Szövetsége elnöke: Miniszter Úr! Elnök Úr! Tisztelt Bizottság!

Az előkészítő anyagban láttam azokat a mondatokat, amelyek felkeltették az érdeklődésünket, például a bérpolitikával kapcsolatban. A 16 százalékos szja-módosítás álláspontunk szerint igazságtalan és aránytalan. Jelzi az anyag, hogy 293 ezer forint fölött már nem sújtja a munkavállalót, csak az a helyzet, hogy Magyarországon körülbelül 210 ezer forint körül van a bruttó havi átlagkereset. És akkor nem is beszéltünk arról, hogy a reálkeresetekkel mi fog történni ebben az évben, hiszen ez csak a nettó nominális szintet

próbálta segíteni, és a kormány is fellépett, különös tekintettel a többségi állami tulajdonú vagy a többségi önkormányzati tulajdonú cégeknél esetleg kialakult anomáliák okán.

Az érdekegyeztető tanáccsal kapcsolatban néhány észrevételem lenne. Az egyik, hogy 1988 óta működik, és a munka világa, a társadalmi béke egyik letéteményeseként működött. Nem akarok példákat mondani, hogy milyen konfliktushelyzetekben tárgyalt és keresett megoldást. 1998 és 2002 között, Matolcsy úr emlékszik rá, átalakította az akkori kormány Országos Munkaügyi Tanácsá ez a testületet, de annak az volt a jelentősége, hogy a munka törvénykönyvről és a munka világát szabályozó normatívákról tudtunk tárgyalni, és meg tudtunk állapodni. Én ezt azért értéknek tekintem. És úgy gondolom, hogy a jól bevált gyakorlat a 23 év, ami Magyarországon tripartit rendszerben elment.

Az Európai Szakszervezeti Szövetség nem rég tartotta a 12. kongresszusát. A kongresszuson körülbelül 600 küldött utasította el azt, hogy a magyar kormány tagadja a szociális párbeszéd szükségességét és intézményét. Március 24-én volt a szociális csúcs Brüsszelben, ahol José Manuel Barosso elnök úr a dán és a lengyel miniszterelnök azt mondta, hogy nem lehet nélkülözni a társadalmi párbeszédet különös tekintettel a válságból való kilábalás sikeressége okán. Úgy gondolom, hogy nagyon fontos, hogy működjön ez a három testület. Amit most a kormánytól tudunk, amit most kitaláltak, az az, hogy lesz egy nagy létszámú, kicsit szociális jellegű tanács, és ott lehet majd különféle dolgokat megtárgyalni.

Kérdezem a miniszter úrtól, már bocsánat a példáért, és elnézést kérek attól a szervezettől, aki üdvözölte ezt az átalakítást, mondjuk a természeti szervezetétől, velük fogjuk megtárgyalni, hogy hogyan kell majd a pihenőidőt kiadni, vagy milyen munkaszerződést vagy kollektív szerződést kell kötni, egyelőre fogalma sincs a kormánynak szerintem arról, hogy hogyan lehet ezt másképp megcsinálni. Az, hogy sok szervezet bekerül egy tanácsba, a számasság, azért ezt már bizonyította a történelem, nem jósfok, csak egy körülmény. Nem is beszélve arról, hogyha jól értem nem tagja ennek a testületnek, hanem mint meghívott, mint vendég jelen lesz. Azt gondolom, hogy ez egy rossz döntés volt. A másik, ami a tárgyalásokat illeti, az ágazati párbeszéd bizottságok létrehozatalát mi segítettük pontosan azért, hogy legyen olyan hely, ahol az ágazatpolitikát tudják befolyásolni, és tudjanak szerződést kötni.

A nemzeti konzultáció nem helyettesítheti a társadalmi párbeszédet. Mindig örülök az ilyen jelzős szervezeteknek, de az a helyzet, hogy itt konkrétumokról van szó. Arra készül a kormány, hogy jelentősen átalakítsa a munka törvénykönyvét. Hol fogjuk ezeket megtárgyalni? Kivel, mikor, milyen ütemezéssel? És idéznék az írásos előkészítő anyagból, és kérdezem a miniszter úrtól, hogy mit szól ehhez a mondathoz. „Az Országos Érdekegyeztető Tanács a munka világát tágan értelmező témákban a makro szintű érdekegyeztetés fontos tripartit fóruma, amely...” és felsorolja, hogy kikből áll. Most változott az álláspontja a kormánynak vagy elfelejtettek szólni, hogy most már ez a mondat nem aktuális? De lehet, hogy az előkészítők írták, én nem akarom őket bántani.

Továbbra is azt kérjük, hogy legyenek tárgyalások a kormánnyal a munka világát érintő módosítások kapcsán, és ellent tudok állni annak a kísértésnek, hogy felhozzam a sztrájk törvény módosítását, mert nem akarok itt bekeverni. Próbáljunk szót érteni. Tárgyalások nélkül konfliktusveszélyek alakulhatnak ki az országban, a munka világában is és társadalmi szinten is.

A nemzeti konzultációval nem lehet letudni a társadalmi párbeszédet, csak példaként mondom, hogy az alkotmányra kért választói feleletekre körülbelül 900 valahány ezer válasz jött vissza, ez a 2,7 milliós Fidesz-támogatásnak az egyharmada, ha más nem küldte vissza, aki nem Fidesz-támogatással szavazott.

Befejezem. Köszönöm az eddigi türelmüket, a lehetőséget is, hogy szólhattam, egy dolgot zárómondatként. Párbeszéd, tehát normális párbeszéd faces to faces, le kell ülni az asztalhoz, párbeszéd nélkül nem tud kialakulni a társadalmi igazságosság különféle szinteken

és különféle szituációkban. Ha a társadalmi igazságosság sérül, akkor sérül maga a demokrácia, aminek ugye megint más következményei lehetnek. De hogyha mindez megvan, és kialakul a társadalmi igazságosság és demokratikus berendezkedést tudunk magunkénak az országban, akkor lehet erős országot építeni. Munkanélküliséggel kapcsolatos törekvéseit a kormánynak természetesen elismerjük, még ha nem is azon a szinten van a dolog eredményeiben, de az, hogy ez a legfontosabb a munka világában, azt osztjuk. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm, Borsik úr. Horváth Gábor úr, parancsoljon!

HORVÁTH GÁBOR (Országos Érdekegyeztető Tanács – munkaadói oldal): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Nem visszaélve az önök türelmével, szíves engedelmükkel három megközelítésben szeretnék egy-egy szösszenetet tenni.

Az első: a kormány azon törekvése, amelyik adópolitikán keresztül szeretne nagyobb ösztönzést adni a gazdaság nagyobb növekedésének és a munkahelyeknek, az a korábbi és akkor még működő érdekegyeztetési fórumokon kiderült, ugye, munkaadói támogatást kapott. Azt gondolom, hogy ezt a támogatást most sem veszi vissza a munkaadói oldal, akkor, amikor itt a szervezeti változásokkal majd nem fog egyetérteni.

Azonban szeretném kihasználni az alkalmat a munkaadói oldal nevében, a kormányprogram számára rendkívül fontos bizottsági ülésen jelezni, hogy az egykulcsos adóval kapcsolatosan nem volt és most sincs a munkaadói oldalnak véleménye. Azonban az adójóváírás kivezetése, amelyik ennek a csomagnak szerves része, az valószínűleg a munkaadói oldal, ha lenne egyeztetés, számára is már problematikus lenne. Kérem, hogy a bizottság a miniszter úr is gondolja végig azt a helyzetet, hogy ennek a kedvezménynek a kivezetése, ugye most 15 ezer forintról beszélünk, mindössze ebből háromezer forint került ebben az évben kivezetésre. A hátra lévő két évben, praktikusnak ennek az ötszöröse az, amelyik ki fog kerülni.

Lehet, hogy lehet adni a technikákat, amelyek nem okoznak problémát, azonban azzal számolni kell, hogy ennek a hatása kifejezetten ágazatspecifikus. Azokat az ágazatokat, azokat a foglalkoztató szektorokat érinti, ahol a munkajövedelem összege a Borsik úr által hivatkozott mérték alatt vagy az alatt lényegesen alatta van. Ez nagyon nagy teher, ha önök végiggondolják, mert 15 ezer forint havonta, ha munkabérben kell ezt a vállalkozói szektornak kompenzálni, akkor ez ennek másfél vagy kétszerese. Durván és leegyszerűsítve, az adójóváírás kivezetése a legkritikusabb szektorokban, hiszen a munkanélküliek legnagyobb száma ezekben a szektorokban kerülhet foglalkoztatásra, három év alatt mintegy 300 ezer forint/éves terhet jelent a foglalkoztatónak. Ez nagyon durva a 15 ezer forint/évre számolva és a járulékokat bruttóként. Kérem szépen, ezek a szektorok, ez könnyűipar, mezőgazdaság, élelmiszeripar, lehetne sorolni. Ezek az ágazatok nem bírják ezt el, és pont náluk kellene munkaerőt felszívni, hiszen a munkanélküliek jelentős része képzettséggel nem vagy csak alacsony képzettséggel rendelkezik, vidéken vannak sajnos ezek az emberek. Itt kap a foglalkoztatási szektor egy olyan terhet, amit valószínűleg a kormány sem szándékosan terhel, és ráadásul a kormány programjának a megvalósításában komoly kockázatot jelent. Tehát még egyszer, az adójóváírás kivezetésének az újramérlegelését javasoljuk, hiszen 3-4-szer ekkora teher hárulna a következő évre.

A másik megközelítés az elhangzottak alapján a párbeszéd intézményrendszerével kapcsolatos. Tisztelt Bizottság! Nem véletlenül alakult ki az Európai Unió országaiban a finoman fogalmazó és a vájt fülűek számára egy kis distinkció, amikor társadalmi párbeszédéről és szociális párbeszédéről van szó. Ez egy nagyon tudatosan alakított fogalomrendszer, és ehhez kapcsolódik egy intézményrendszer. Ezt Matolcsy úrnak nem kell mondanom, hiszen elég sokszor tárgyaltunk róla. Szóval társadalmi párbeszéd és a szociális

párbeszéd nem azonos intézményrendszer. A szociális párbeszéd intézményrendszere úgy épül fel és a kormány számára a legfontosabb helyről, a munkahelyről indul. És jut el, ha működik érdekegyeztető tanács, a kormányig. És visszafelé is, ha ott történik valamiféle megállapodás, akár hallgatólagos, akár konstruktív, az egészen a munkahelyig hat. És van a kulcsszó, amit én fontosnak tartok, a közös felelősség.

Ennek a mértékét lehet vitatni, tehát van egy közös felelősség, amire természetesen a szakszervezeti oldal képviselőinek a fogalmai szerint a munkabékében jelenít igazából meg. Ennél egyébként sokkal szélesebb, mert szociális terület ilyen értelemben ugyanide tartozik.

Én azt nem értem, hogy ezt a közös felelősséget miért nem kívánja a kormány. Tudniillik azzal, hogy az érdekegyeztetés ezen szociális fórumát megszünteti és beviszi a társadalmi párbeszéd intézményrendszerébe, ez a láncszem hiányozni fog. Hiányozni fog egyébként bizonyos értelemben egy transzmissziós tevékenység, és ha tetszik, ha nem, a közös felelősségnek az a része, ami azért lenne természetes, ha úgy működne, mert a vállalkozói szféra teremti a munkahelyet. És a vállalkozói szférának kell fenntartani a munkahelyet. Én azt a kölcsönös felelősséget, kölcsönös érdekeltséget látom veszélyben akkor, amikor az érdekegyeztető tanácsot mint intézményrendszert nem tartjuk fenn. Az érthetlenségnek egyébként az is az oka, hogy most egy törvény szabályozza. Ez a rendszer akkor is működött, amikor nem volt törvény, és ez azért elgondolkodtató, amikor nem egészen azonos súlyú partnerek, ha tetszik, szerződéses viszony alapján is fenntartották és működtették az elmúlt történelmi ciklusban.

Azért ennek kell lenni valami súlyának vagy szerepének vagy valami hozadéknak, hogyha fenntartják akkor is, amikor semmiféle kötelező intézményrendszer nincs.

A harmadik, amiről szeretnék beszélni, a Munkaerőpiaci Alap, amit most ismerünk itt meg, ilyen értelemben a munkaadói oldal felhatalmazását sem nagyon bírom. Itt is inkább értetlenkedni szeretnék csak, nyilván tudatosan, majd a részleteket látva. A közgazdasági szakma ismeri, Matolcsy úrnak meg udvariatság mondanom, hogy adó és járulék között különbség van. Ez egy járulék, még hozzá két szereplő által befizetett összeg, aminek a mértéke mindig hitvita tárgya volt, hogy kinek nagyobb ebben a felelőssége, de a kormányok azt sosem vitatták el, hogy ha már ilyen célra és a munka világa fenntartása céljából összetapadnak, akkor valamiféle funkciók az érdekeltek, a befizető kör számára mindig adódtak. Na most, ezeket lenullázni nem tűnik nagyon udvariasnak. Vagy pedig át kell keresztelni ezt az intézményt.

Végezetül, ha szabad, elnök úr, inkább egy kérdést fogalmaznék meg. Számomra a most elhangzottak és a sajtóból ismertek alapján még azért nagyon nagy kérdés, hogyha ez a változás megtörténik az intézményrendszerben, az érdekegyeztető tanács, illetve a hat intézményrendszerhez kapcsolódó jogosítványok, amik törvényben deklaráltak, azok hová kerülnek átszedálásra, mert ugye az sem lényegtelen, hogy ezek direkt kormányzati döntési körbe tartoznak, parlament elé kerülnek vagy van valami hibrid, ami esetleg realitás. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen Horváth Gábor úrnak a kérdéseit, észrevételeit. Miniszter Úr! Egy gyenge negyedóra, én mondtam, hogy a másfél óra kevés lesz, háromszor is kevés lenne.

Dr. Matolcsy György válasza

DR. MATOLCSY GYÖRGY nemzetgazdasági miniszter: Én is mondtam a másik bizottságnak. Jó, elnök úr, köszönöm szépen.

Tisztelt Bizottság! Köszönöm a kérdéseket és a véleményeket is, valamint a vitapontokat is. Csak kicsit könnyíti meg a helyzetemet, hogy több kérdés egybecseng, pedig valójában 39 kérdést számoltam össze, nem beszélve a vitázó pontokról. Úgyhogy egy tíz

perc alatt megpróbállok válaszolni ezekre a kérdésekre, de akkor majd élek elnök úr meghívási lehetőségével.

Tehát, Bertha Szilvia képviselő asszony, kérdőív, drága, társadalmi konzultáció, nemzeti konzultáció, azt gondolom, ezek kiegészítik egymást, tehát szükség van mindenfajta egyeztetési csatornára, ennek egyik formája megítélésünk szerint az az új sokoldalú társadalmi egyeztetési fórum, ami a nemzeti gazdasági és társadalmi tanács, egy másik formája az ágazati érdekegyeztetés a munkavállalók, munkaadók között. Itt az állam benne van mint munkáltató. Egy harmadik a konzultáció, egy negyedik természetesen, ahol vagyunk, a parlament, a bizottság és így tovább. Tehát nem hiszem, hogy ezeket egymást kizáró módon kellene értelmeznünk.

Nincs semmilyen diszkriminatív jellege a cigány munkavállalók közmunka vagy más programjainak, mindenkire vonatkozik a lehetőség, de a különböző munkavállalói csoportoknál – és földrajzi területenként is, és megítélésem szerint ágazatonként is – kicsit máshogy kell majd megfogalmazni a feltételrendszert, de semmilyen ilyen diszkriminatív jellege nincs. Ugye 2015-re a 20/20-as programunk szerint 400 ezer új munkahely létesítését tervezzük Magyarországon, ebből minden negyedik cigány munkavállaló új munkahelyként jön majd létre.

A számítás helyes, 175 ezer 250 ezer új közmunka-munkahely jön létre Magyarországon ebben az évben a január 1-jei program szerint, és erre jön rá július 1-jétől néhány új kísérleti közmunkaprogram. Tehát azt gondolom, hogy tudjuk tartani a létszámszerkezet szerint azt, hogy a segély helyett vagy szociális jellegű juttatás helyett bizony munkát kínáljunk annak, aki aktív és aki részt kíván ebben venni.

Igen sok kérdésben megjelent az, hogy most ez a 90 napos álláskereső járadék, majd meglátjuk, pontosan mi lesz a neve és a négyórás közmunka hogyan kapcsolódnak. Úgy kapcsolódnak, hogy 90 nap után, ha nincs piaci munka, akkor közmunkalehetőség lép be, négyórás, amely után még tanulás van, oktatás-szakképzés-felnőttoktatás. És ez nem zárja ki, hogy utána valaki visszamenjen, sőt azt szeretnénk, ha visszamenne a munkaerőpiacra. Tehát ezek egymást kiegészítő lehetőségek.

Teljesen egyetértek a képviselő asszonnyal, a magyar termékeket támogatnunk kell, azt gondolom, hogy az új Széchenyi-terv és a Vidékfejlesztési Minisztérium pályázatai ebbe az irányba mennek, és el is hangzott ilyen jellegű felszólalás, miszerint ez már mintha elkezdett volna működni.

Kara Ákos alelnök úr győri példáit nagyon szépen köszönöm. Teljesen egyetértek. Baross Gábor állami programjai valójában a közmunkára emlékeztetnek minket, tehát újból szükség van az államra, nagyon egyetértek a duális szakképzésben, de az idő szűke miatt engedje meg, hogy ne menjek ebbe bele.

Ami Kiss Péter úr vitapontjait illeti, arra most nem térnék ki, mert ez egy hosszú vita lenne, csak annyit említenék meg, hogy túléljük, túléljük azt a helyzetet, amikor egy nagy zsákban benne volt négy ország, mi is, és ebből a négy országból három benne maradt a zsákban. Mi már nem vagyunk benne. Tehát amit a CDS-felárról miniszter úr mondott, azzal a megszorítással igaz, hogy közben lecsapott a ménkű még néhány másik országra is, de nem mennék bele a vitába. Viszont ez több helyen felmerült, mi azt javasoljuk, hogy a Munkaerőpiaci Alapot is szervezzük át, a jelenlegi tripartit rendszert szüntessük meg, úgy, ahogy a Nyugdíj Alap, az Egészségügyi Alap esetében, ez az állam felelősége, a kormányzat felelősége alatt működő alap. Ennek megfelelően kell egyébként a járulék és adó kifejezéseket is és tartalmakat is módosítani.

Ugyanígy azt gondoljuk, és erre vonatkozik a kormány döntése, hogy a mai tripartit érdekegyeztetési rendszer helyére léptessük a nyugat-európai, ezen belül legfontosabban az osztrák és a bolgár rendszert. Én nem becsülném le a bulgárokat, rendkívül érdekes kísérletek zajlanak Bulgáriában, de az adórendszerben is, rendkívül sikeresek nagyon sok területen a

bolgárok. Tehát mindenkinek van valahol valamilyen jó ötlete és új kezdeményezése. Nos, azonban az Európai Unió fejlett tagállamaiban működő rendszerek esetében egyértelmű az üzenet Magyarország számára. Nem működik az országos szintű tripartit rendszer, működik helyette egy társadalmi egyeztetési keret, ez a sokoldalú társadalmi egyeztetési tanács, amelynek a nemzeti gazdasági és társadalmi tanács nevet szeretnénk adni, és ez alatt működnek az ágazati érdekegyeztető fórumok. Na ez egy tiszta, bevált, az európai szociális piacgazdaság működését megerősítő rendszer, mi erre szeretnénk áttérni.

A munkanélküli segély esetében, hogy ez hogyan néz ki. Ugye a 18 hónapos átlagos munkanélküliség torzít. Van a tartós és van a néhány hetes, néhány hónapos, tehát én ebből nem indulnék ki. A többi részről azt gondolom, már volt szó.

Illetőleg engedje meg miniszter úr, hogy azt mondjam, a munka törvénykönyv tervezett módosításáról természetesen a parlamentben és máshol is sokat fogunk vitatkozni. A célja, hogy mind a munkavállalók, mind a munkáltatók számára rugalmassá tegye a foglalkoztatást. Ahogy ez Németországban megtörtént és még egy sor uniós tagállamban, tehát mind a két fél részére legyen lehetőség rövidített munkára, úgynevezett minijobs rendszerre, ami a német újkori vagy a legújabb gazdasági exportcsoda mögött áll, ez a pontrendszerre épülő minijob és hasonló módszerek. Tehát rugalmasság mind a két félnek ugyanolyan jó.

Spaller Endre képviselő úrnak köszönöm, hogy üdvözi a civilek bevonását, és természetesen teljesen egyetértek azzal, hogy munkaerőhiány is van.

Kontur Pál képviselő úr hozzászólásánál csak hadd húzzam szintén alá, igen, ez a lényeg. Tehát a fizetés, ami munkáért jár vagy a szociális segély, ami valami másért. Az egész átalakításnak ez a lényege. Ne tartsuk vissza a munkavállalót attól, hogy munkáért menjen a munkaerőpiacra vagy a közmunkaprogramhoz. A mai rendszerünk, valljuk be itt egymás között, teljes mértékben visszatart, még ott is, ahol lenne munkaerőigény.

Gúr Nándor elnök úr számára mondom, hogy a 20/20-as programban világosan vállaltuk, hogy 2015-re teremtünk 400 ezer munkahelyet, 2020-ig 600 ezret és 2014 végéig 300 ezer új adózó munkahelyet. Valóban négyórás az új közmunkafelfogásunk, de én ezt nem nevezném statisztikai bűvészmutatványnak, hanem itt valóban minden azokról szól, akik eddig még négyórás közmunkát sem kaptak. Azért ezt becsüljük meg! Most négyórás, néhány hónapra szóló közmunkát kapnak.

A foglalkoztatási alapból pénzt közmunkára nem vonunk ki, hanem átcsoportosítunk, és ahogy csökkenteni tudjuk a munkanélküliséget, úgy jön ki a rendszerből a munkanélküli segélyre elköltött forrás. Azzal teljesen egyetértek, hogy a hátrányos helyzetű térségeknél még ezen belül, az új foglalkoztatáspolitikai eszközrendszerén belül is egészen különleges eszközrendszerre van szükségünk, és ez menetközben születik majd meg. Helyi önkormányzati közmunkáknál, tömeges, nagy infrastrukturális közmunkáknál, de nem zárnam ki, erről szólnak elemzések, hogy egyéni közmunka is legyen, otthon is nevelhessen valaki közmunkában állatot, ezek furcsa dolgok lesznek, de olyan dolgok, amelyek megépítik Magyarországon a 300-400 ezer vagy egymillió munkahelyet.

Így van, ebben a mezőgazdaság, építőipar, turisztikai hármásban jönnek majd létre az új munkahelyek. Van, ami már beindult, van, ami még nem, igazat adok az elnök úrnak, az építőiparban alig láttunk bármilyen jó jelet, de a következő fél évben, inkább 12 hónapban itt fordulat felé mehetünk. A turizmus nagyon sok elképzelés szerint már megindult, a mezőgazdaságban hasonló módon fordulatot kell elérni.

A járulékok területe. Léptünk, a kétszer négyórás esetében öt százalékos járulékot írtunk elő, valami hatása már van.

Engedje meg elnök úr, hogy a többivel ne vitatkozzam, a tankötelezettség leszállításának esetében egyértelműen jók a nyugat-európai tapasztalatok. Tehát megy az adott korcsoportból az, aki nem akart, nem tudott érettségi, egyetem, főiskola felé menni, az

megy a szakma felé, és miután a szakképzés rendszerét úgy alakítjuk át a kamara segítségével és a kamarára építve, hogy megfordítjuk az elméleti és a gyakorlati képzés arányát, tehát pontosan megfordítjuk a három éven belül, ezért ott lesz szakképzési lehetőség.

Borsik János elnök úr által felvetett kérdéseknél, azt gondolom, hogy igen, 1988-ban jött létre az OÉT, húsz évig működött, voltak jó, voltak kevésbé sikeres szakaszai, azt gondolom, hogy itt egy új húsz évben kell gondolkodnunk és meg kell alkotnunk – egyébként a sikeres európai szociális piacgazdasági példák alapján – az új társadalmi egyeztetés és érdekegyeztetés rendszerét. Mi erre tettünk egy javaslatot, azt gondolom, hogy ez a következő hónapokban felállhat, és közösen megnézzük, hogy mire képes, és hol kell esetleg módosítani.

Az nagyon fontos azonban, és elnök úr engedje meg, hogy még egyszer aláhúzzam, az ágazatok szintjén munkáltatói-munkavállalói érdekegyeztetés folyik, és azért, mert az ágazatok különleges helyzetben vannak. Más a vegyipar, más a turizmus. Az adott törvényi keretek között egészen más megoldásokat kell - munkaidőre, rugalmasságra, bérezésre is - kialakítani.

Egyetértek, a nemzeti konzultáció nem helyettesíti a társadalmi párbeszédet, de nem is ez a célja. Több fajta csatornán keresztül próbáljuk az elkövetkező évek döntéseit, a következő nagy húszéves szakaszt megalapozni.

Végül egyetértek, társadalmi párbeszéd kell.

Horváth Gábor elnök úr által felvetett három kérdésre, engedje meg, hogy nagyon röviden azt mondjam, hogy az adójóváírásról ősszel döntenünk kell. Erről még nincs döntés. Vitassuk meg, hogy milyen ütemezésben és hogyan vezetjük ki.

A közös felelősségről természetesen ugyanúgy gondolkodom én is, meg a kormány is. A kormány arra adott felhatalmazást, hogy olyan társadalmi párbeszédet működtessünk, ahol a közös felelősség valóban vállalható. Például az ágazati érdekegyeztetésben. Ott vállalható. A Munkaerőpiaci Alap esetében pedig erről volt szó, én azt gondolom, hogy egy, az új foglalkoztatáspolitikának megfelelő nemzeti foglalkoztatási alap jöhet létre, amelyből már a közmunka alap kikerül. Köszönöm, elnök úr a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két rövid mondat, miniszter úr, az egyik az, hogy láthatóan kevés volt az idő, hosszabb elemzésekre is igény van. Tehát élek a visszaigazolással, hogy egy hosszabb együttlétre is sor kerül a bizottság keretei között az elkövetkezendő időszakban. A koraős időszeit beszéltük meg egymás között, reméljük, hogy a nyári kormányátalakítások nem húzzák szét a terveinket. *(Dr. Matolcsy György: Más országokban, mert itt nem várható!)*

A másik mondat pedig az, hogy nem tudok másképp búcsúzni miniszter úr, csak úgy, hogy éreznie kell önnek is, meg nekem is, hogy azért itt néhány alapvető kérdésben elég erős nézetbeli különbségek vannak, tehát ahogy és amennyiben van arra mód és lehetőség, akkor a konzultatív együttműködő folyamatok erősítését javasoljuk. *(Dr. Matolcsy György távozik az ülésteremből.)*

Egyebek

A második napirendi pontunk keretei között annyit szeretnék mondani, hogy amennyiben a kormány - ismereteim szerint – pénteken be fog nyújtani olyan törvényjavaslatokat, amelyek érinthetik a bizottságot, akkor, amikor erről tudomással bírunk, ez valószínűleg péntek vagy péntek este, lehet, hogy csak szombaton fogunk tudni küldeni invitálást a hétfői bizottsági ülésre. Ha ez nem következik be, akkor hétfőn nem fogjuk erőltetni a bizottsági ülés összehívását. *(Farkasné dr. Molnár Valéria: Az egészségügyi törvény már be van terjesztve.)* Az az egy igen, de azt meglátjuk, hogy hogyan kezeljük.

Kérdezem, van-e valakinek bejelentenivalója. *(Nincs jelentkező.)* Köszönöm szépen.
Jó munkát kívánok önöknek.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 04 perc)

Gúr Nándor
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Lajtai Szilvia